

Ekonomik Entegrasyon (Avrupa Birliği Örneği)

EKONOMİK ENTEGRASYON

- Ekonomik Entegrasyon (İktisadi Birleşme) bir grup ülkenin aralarındaki ticareti serbestleştirici politikalar izlemelerini konu edinir.

- İktisadi birleşmeler siyasal bakımdan bağımsız ülkeleri ekonomik bakımdan birbirine daha bağımlı duruma getirir.

Ülkeler iktisadi birleşme akımlarına katılarak:

- Üretim kapasitelerini
- Kaynak verimliliklerini
- Toplumsal refah düzeylerini arttırmayı amaçlarlar.

İKTİSADİ BİRLEŞME ŞEKİLLERİ

1. Tercihli Ticaret Antlaşmaları

En dar kapsamlı iktisadi birleşme örneğidir. Üye ülkeler tek yanlı veya karşılıklı olarak belli mallar üzerindeki gümrük tarifelerinde indirimde bulunurlar.

2. Serbest Ticaret Bölgesi

Bu tür birleşmelerde birliğe üye ülkeler, aralarındaki ticarete gümrük tarifelerini, miktar kısıtlamalarını kaldırmakta, fakat birlik dışında kalanlara karşı her biri kendi özel tarifelerini uygulamaktadır.

3. Gümrük Birliği

Burada hem üye ölkelerin kendi aralarındaki ticarete gümrük tarifeleri ve kotalar kaldırılmakta, hem de birlik dışında kalan ölkelere karşı tek bir ortak tarife uygulanmaktadır.

4. Ortak Pazar

Gümrük birliğinden daha ileri bir iktisadi birleşmedir. Gümrük birliğinde olduğu gibi üyeler, aralarındaki ticareti serbestleştirip dışa karşı ortak tarife uygularlarken emek ve sermaye gibi üretim faktörlerinin de bölge içinde serbest dolaşımı sağlanmaktadır.

5. İktisadi Birlik

- İktisadi birleşme hareketlerinin en ileri şeklidir. İktisadi birlikler ortak pazarın ötesinde ekonomik, mali ve para politikalarının koordinasyonunu da gerektirir. Yani iktisadi birliklerde, üye ülkelerin bireysel makro ekonomik politika izlemelerindeki serbestileri bir ölçüde birliğe devredilir. Böyle bir aşamaya geçilmiş olabilmesi için tek bir para ve bankacılık sistemi, ortak mali politikalar ve tüm birlik çapında ortak mali politikaları belirleyecek ve uygulayacak ülkeler üstü bir organın kurulmuş olması gerekir.
- Ekonomik birliğin diğer bir şekli de parasal birliktir.

AVRUPA BİRLİĞİ

Avrupa'da birleşme yolundaki ilerlemelerin nedenleri

- Avrupa kıtasının yüzyıllardır sürdürdüğü «dünyanın merkezi olma» özelliğini yitirmiş olması
- Avrupa'daki savaşların bir daha ortaya çıkmasını engelleme düşüncesi
- Ekonomik nedenler
- Bütün uluslararası ilişkilerde düzenli, dengeli ve istikrarlı gelişmelere katkıda bulunma inancı.

Tarih Boyunca Avrupa Bütünleşmesi Fikri

- 19. Yüzyılın son çeyreğinde belirginleşen Fransız-Alman rekabeti, kıtasal birliğin önündeki en önemli engel oldu.
- I. Dünya Savaşı kıtadaki bölünmeyi daha da derinleştirdi.
- I.DS sonrasında yükselişe geçen revizyonizm kıtada istikrarsızlığı körükledi.
- İki Savaş arası dönemde, Avrupa'da Birlik kurma girişimleri taraftar buladı. Avusturyalı Richard Coudenhove Kalergi'nin 1926'daki "Pan-European Union" kongresi ve Fransız devlet adamı Briand'ı 1930'da ortaya attığı "Avrupa Federal Birliği" fikri sonuçsuz kaldı.
- II. Dünya Savaşı Avrupa'ya, barbar kavimlerin saldırılarından beri en büyük yıkımı getirdi.

II. Dünya Savaşı Sonrasında Avrupa'da Refahı ve Barışı Sağlama ve Kalıcı Kılma İhtiyacı

- Siyasi açıdan Almanya ile Fransa arasındaki sorunları kalıcı biçimde çözüme kavuşturma ihtiyacı
- Güvenlik açısından Sovyet tehdidine karşı koyabilecek bir bütünleşme oluşturma ihtiyacı (Truman Doktrini – Brüksel Antlaşması – NATO)
- Ekonomik açıdan savaş sonrası yıkımı ortadan kaldırarak refahı tesis etme ve yaygınlaştırma, Marshall yardımının etkin biçimde dağıtımının ve kullanılmasının sağlanması ihtiyacı
- Savaş sonrasında ABD, Almanya'yı tekrar Avrupa ekonomisine entegre edebilmek için konfederatif bir yapı üzerinde duruyordu. Ancak, 1945'te Avrupa'nın Doğu-Batı olarak bölünmeye başlaması bunu sonuçsuz bıraktı.

Hızlandırıcı Etkenler

- **Avrupa'nın Ortak Güvenliği**
- 12 Mart 1947'de Truman Doktrini'nin ilanı ile Soğuk Savaş'ın başladığı belgelendi.
- Şubat 1948'de Çekoslovakya'da komünistlerin hükümet darbesiyle iktidara gelmesi.
- 17 Mart 1948'de Belçika, Hollanda, Lüksemburg, İngiltere ve Fransa arasında Brüksel Paktı kuruldu. (Kağıt üstünde Almanya'nın tekrar saldırma ihtimaline karşı ama gerçekte SSCB tehdidine karşı)
- 1948 yazında SSCB'nin Berlin ablukası.
- Nisan 1949'da Brüksel Paktı üyelerine Norveç, Portekiz, İtalya, İzlanda, ABD ve Kanada'nın katılımıyla NATO kuruldu.

Hızlandırıcı Etkenler

- **Avrupa'nın Ortak Kalkınması**
- 5 Haziran 1947'da ABD Dışişleri Bakanı George Marshall'ın "Marshall Planı"nı ilan etmesi:
 - Avrupa'nın savaşın yıkıntılarını ortadan kaldırması ancak tüm Avrupa ülkelerinin bir arada yer alacağı, kapsamlı bir ekonomik plan çerçevesinde olabilir.
 - 16 Nisan 1948'de, plana dahil olmayı kabul eden 16 Avrupa ülkesi "Avrupa Ekonomik İşbirliği Örgütü"nü (OEEC) kurdu. (Bu daha sonra OECD adını alacaktır).

Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu'nun Kurulması (25 Eylül 1952)

- AKÇT fikri Jean Monnet ile Alman Prof. Hallstein tarafından geliştirildi.
- AKÇT antlaşması Benelüks ülkeleri, Fransa,Almanya ve İtalya (Altılar) arasında 18 Nisan 1951'de imzalandı.İngiltere antlaşmaya katılmadı. Onay sürecinden sonra AKÇT 25 Eylül 1952'de doğdu.

AKÇT

- Monnet'nin planına uygun olarak AKÇT'nin 4 organı bulunuyordu:
 - Yüksek Otorite (Üyeleri ulusal meclisler tarafından seçilmekle birlikte, uluslar üstü bir niteliğe sahip. AKÇT'nin icra organı. İlk başkan J. Monnet)
 - Bakanlar Konseyi: Karar alma mercii.
 - Adalet Divanı:İhtilafların çözüm yeri.
 - Ortak Meclis: çok zayıf bir nitelikte. Gruplar, üye ülkelere göre değil, siyasal eğilimlere göre; sosyalistler, liberaller, Hıristiyan demokratlar şeklinde kuruldu.

AVRUPA BÜTÜNLEŞMESİ FİKRİ

- II. Dünya Savaşı sonrası Avrupa'da refahı ve barışı kalıcı kılmak
- Almanya ile Fransa arasındaki sorunları kalıcı çözüme kavuşturmak
- Savaşın hammaddelerini kontrol altına alınması ihtiyacı(Fonksiyonalizm)
- Sovyet tehdidine karşı bir bütünleşme oluşturmak

AVRUPA BİRLİĞİ TARİHİ

- Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu (1951)
- Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu (1957)
- Avrupa Ekonomik Topluluğu (1957)

**Avrupa
Topluluğu**

(1965)

Füzyon Anlaşması

Daha sonra Maastricht Anlaşması (1993) ile Topluluk

AVRUPA BİRLİĞİ

adını almıştır.

AVRUPA BİRLİĞİ KURUMLARI

AB'nin Asli Yapısal Kurumları

AB Parlamentosu
Avrupa Birliği Konseyi
AB Bakanlar Konseyi
AB Komisyonu
AB Adalet Divanı(ABAD)
Sayıştay

AB'nin İşlevsel Kurumları

Ekonomik ve sosyal komite
Bölgeler Komitesi
Avrupa Yatırım Bankası
Avrupa Ombudsmanı
Avrupa Merkez Bankası

AB YAPISAL KURUMLARI

AVRUPA PARLAMENTOSU

- Avrupa Parlamentosu (AP) 455 milyon Avrupa vatandaşının temsilcilerinden oluşur.
- Üye ülkeler, AP’de nüfusları oranında sandalye sayısına sahiptirler.
- AP, Avrupa Birliği’ne üye ülkelerin halklarını temsil eden asli ve birlik içinde demokratik çerçevede denetim yapan önemli bir kurumdur.
- Avrupa Parlamentosunun üyeleri AB üyesi devletlerin vatandaşları tarafından 5 yıl için seçilir.
- Komisyon tarafından verilen mevzuat önerilerini, Bakanlar konseyi ile birlikte hareket ederek yasalaştırmak en önemli görevlerindedir.
- Başta Komisyon olmak üzere tüm AB kurumlarını denetleme yetkisine sahiptir.

AVRUPA PARLAMENTOSU

- Her Aralık ayında AB bütçesini onaylar.
- Parlamento içerisindeki tüm siyasi görüşler, seçilen üyeler tarafından ve ulusal parlamentolardan bağımsız olarak temsil edilir.
- Lizbon Antlaşması ile parlamentonun üye sayısı 785'ten 750'ye düşmüştür.
- Parlamentonun denetim, danışma, yasama, bütçe ve uluslararası antlaşmaların onaylanması sürecindeki yetkileri ve ağırlığı artmıştır.

Ülkelerin Parlamentodaki üye sayıları (2009 – 2014 Parlamento dönemi)

Avusturya	17	Letonya	8
Belçika	22	Litvanya	12
Bulgaristan	17	Lüksemburg	6
Güney Kıbrıs	6	Malta	5
Çek Cumhuriyeti	22	Hollanda	25
Danimarka	13	Polonya	50
Estonya	6	Portekiz	22
Finlandiya	13	Romanya	33
Fransa	72	Slovakya	13
Almanya	99	Slovenya	7
Yunanistan	22	İspanya	50
Macaristan	22	İsveç	18
İrlanda	12	Birleşik Krallık	72
İtalya	72	TOPLAM	736

AVRUPA BİRLİĞİ KONSEYİ

- Birliğin en üst düzeyde yetkili ve siyasi organıdır.
- Avrupa Birliği'ne üye devletlerin devlet ve hükümet başkanlarından oluşur.
- Düzenli olarak toplantılar yaparlar.
- Toplantıların gündemleri Bakanlar Konseyi tarafından belirlenmektedir.

AVRUPA BİRLİĞİ KONSEYİ

- **Konseyin görevleri:**
- Avrupa toplulukları ile ilgili politik ve ekonomik konularda yapıcı uyarılarda bulunmak
- Yeni faaliyet alanlarında işbirliğini teşvik etmek
- Dış ilişkilerde topluluğun tavrını belirlemek
- Birliğin gelişimi ile ilgili olarak genel siyasi yönelimleri belirlemek

Lizbon antlaşması ile AB Konseyi üye ülke devlet ve hükümet başkanlarına ilaveten AB (Bakanlar) Konsey Başkanı ve Komisyon Başkanının da toplantılara katılımı sağlanmıştır. Konsey, Avrupa Birliği Adalet Divanı'nın denetimine tabi ve tam yetkili kurumlardan biri haline getirilmiştir.

AB BAKANLAR KONSEYİ

- Avrupa Birliği Bakanlar Konseyi, Avrupa Birliğine üye olan ülkelerin bakan düzeyindeki temsilcilerinden oluşan bir kurumdur.
- Toplantı gündemine göre ilgili bakanlar toplantıya katılırlar.
- Bakanlar Konseyi, Avrupa Birliğinin temel karar verme organlarından birisidir. Birliğin geleceği hakkında kararlar yine bu Konsey tarafından alınmaktadır.
- Bakanlar konseyi, Genel İşler Konseyi ve Dışışleri Konseyi olarak iki ayrı teşkilat olarak toplanacak ve bunlara gerekirse ihtiyaca göre yeni yapılar eklenebilecektir. Genel İşler Konseyi yasama konseyi olarak faaliyette bulunacaktır. Merkezi Brüksel'de olan Konsey Nisan, Haziran ve Ekim aylarında Lüksemburg'da toplanır.

AB BAKANLAR KONSEYİ

- **Konseyin görevleri :**
Avrupa Parlamentosu ile beraber Avrupa Birliğinin yıllık bütçesini belirlemek
- AB'yi temsilen uluslararası antlaşmaları imzalamak
- Ortak dış politika, güvenlik, organize suç örgütleri ile ilgili konularda kararların ana hatlarını belirlemek
- Üye devletlerin genel ekonomi politikalarının eşgüdümünü sağlamak
- Kabul ettiği kararlar içinde yer alan kuralların uygulanması için Komisyona yetki vermek
- Avrupa Parlamentosu ile birlikte hareket ederek yasal düzenlemeler yapmak
- Sayıştay, Ekonomik ve Sosyal Komite ile Bölgeler komitesi üyelerini atamak

AB BAKANLAR KONSEYİ

Farklı yapılardaki konseylerin çalışmalarının koordinasyonu, Konsey Başkanlığı tarafından yerine getirilmektedir. Konsey Başkanlığı, Lizbon antlaşmasından sonra Birlik Dışişleri ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi tarafından yürütülecektir. Konsey Başkanlığının;

- Bütün toplantıları ayarlamak ve toplantılara başkanlık etmek
- Kabul edilebilir uzlaşmaları özendirmek ve Konsey'e sunulan sorunlara pragmatik çözümler bulmak
- Karar almada tutarlılığı ve sürekliliği sağlamak gibi görevleri bulunmaktadır.

AB KOMİSYONU

Avrupa Birliğinin genel olarak tüm işleri Komisyon vasıtasıyla yerine getirilmektedir.

AB hukukunun uygulanması ve ortak (iç) pazarın bütünlüğü Komisyon gözetiminde sağlanmaktadır.

Tarım, bölgesel kalkınma, araştırma ve eğitim vb. işler Komisyon tarafından sürdürülmekte, yönetilmekte ve geliştirilmektedir.

Birliğin hükümet gibi çalışan kurumudur. Merkezi Brüksel'dedir.

AB KOMİSYONU

Komisyon, üye devlet vatandaşı olan ve komiser olarak adlandırılan üyelerden oluşur. Lizbon antlaşması ile Komisyon üyeleri, AB konseyi tarafından oybirliği ile tesis edilen rotasyon sistemi temelinde seçilecektir. Görev süreleri 5 yıldır. Lizbon antlaşması ile Komisyon üyelerinin seçiminde bazı ilkeler benimsenmiştir. Bu ilkeler şu şekildedir:

- Üye Devletler, vatandaşlarının Komisyon üyesi olarak görevlendirilmesi ve görev süresinin belirlenmesi bağlamında titizlikle eşit düzeyde tutulur.
- Bu bağlamda her bir müteakip Komisyon oluşumları, tüm üye devletlerin demografik ve coğrafi özelliklerini tatminkâr bir şekilde temsil edecek şekilde düzenlenir.

Komisyon her yıl Avrupa Parlamentosu'nun oturumunun açılmasından en az bir ay önce, topluluğun faaliyetleri ile ilgili bir rapor hazırlar.

AB KOMİSYONU

Komisyonun Görevleri:

- Kurumlar tarafından alınan önlemlerin uygulanmasını sağlamak
- Antlaşmada açıkça gösterilmesi veya kendisinin gerekli görmesi halinde, ilgili konular hakkında tavsiye ve görüş bildirmek
- Belirlenen koşullarda karar almak ve Konsey ve Avrupa Parlamentosu tarafından alınan tedbirlerin hazırlanmasına katkıda bulunmak
- Konsey tarafından belirlenen kuralların uygulanması için Konsey'in kendisine verdiği yetkiyi kullanmak
- Yasa yapılması noktasında öneride bulunmak

AB ADALET DİVANİ (ABAD)

- Kurucu antlaşmaların ve ikincil hukuk normları olan tüzük ve yönergelerle alınan kararların uygulanmasını sağlayan ve Birlik hukukunun kurallarını yorumlayan AB kurumudur. Bu itibarla Birliğe yol gösteren kurum olarak değerlendirilmektedir. 7 Ekim 1958’de Lüksemburg’da kurulmuştur. Bazı ihtilaflarda nihai inceleme mercii, bazı ihtilaflarda ise üst mercii sıfatı ile görev yapmaktadır. Her üye devletten bir tane olmak üzere toplam 27 yargıçtan oluşmaktadır. Bu yargıçlar üye ülkeler tarafından, bağımsızlığı hakkında güven veren ve ülkelerinde en yüksek seviyedeki yargı görevini yapabilecek koşullara sahip ve kendi alanında temayüz etmiş kişiler arasından oy birliği ile seçilmektedir. ABAD’ın iş yükü fazlalığından dolayı 1988 yılında konsey kararı ile İlk Derece Mahkemesi kurulmuştur.
- ABAD, üye devletlerin diğer üye devletlerin yükümlülüklerini yerine getirmediği kanaatiyle açtığı, aynı nedenle Komisyon’un üye devletlere karşı açtığı ve son olarak Birlik kurumları aleyhine vatandaşlar tarafından açılan davalara bakmaktadır. Lizbon antlaşması ile ABAD’ın yargısal yetki alanı, ortak dış ve güvenlik politikaları haricinde birliğin tüm faaliyet alanlarını kapsayacak şekilde genişletilmiştir. Lizbon antlaşmasından sonra, ABAD’ın yargısal yetkisi, polis ve cezai konularda adli işbirliği ile ilgili mevzuatın incelenme ve yorumlanmasını da içermektedir. İlk Derece Mahkemesi kurulduktan sonra, gerçek ve tüzel kişilerin açtıkları iptal davaları, hareketsizlik davaları, tazminat davaları ve personel davaları bu mahkeme tarafından görülmektedir.

ABAD'ın genel olarak bakacağı davalar ve görevleri:

- AB kurumları ile personel arasında personel rejimine ilişkin davalara bakmak
- Avrupa Yatırım Bankası'nı ilgilendiren uyuşmazlıklara ilişkin davalara bakmak
- Konsey tüzüklerinde öngörülen para cezalarının uygulanmasına ilişkin davalara bakmak
- Üye devletlerin diğer üye devletlerin yükümlülüklerini yerine getirmediği kanaatiyle açtığı davalara bakmak
- Komisyonun üye devletlere karşı yükümlülüklerini yerine getirmediği kanaatiyle açtığı davalara bakmak
- Ulusal mahkemelerin başvurusu üzerine birlik hukukunun bazı hususlarının yorumlanması ve geçerliliği ile ilgili karar almak

SAYIŞTAY

Merkezi Lüksemburg'dadır. 22 Temmuz 1975 tarihinde Brüksel antlaşması ile kurulmuştur. Her üye devletten bir üye olmak üzere toplam 27 üyeden oluşmaktadır. Üyelerin görev süresi 6 yıldır. Sayıştay başkanı üyeler tarafından seçilmektedir. Temel görevi, birliğin gelir ve harcamalarının mevzuata uygun olarak yapılıp yapılmadığını denetlemektir. Bu çerçevede AB kurumlarının fonları nasıl yönettiğine ilişkin denetlemelerde bulunur ve rapor verir. Sayıştay tarafından hazırlanan yıllık denetim raporları AB'nin resmi gazetesinde yayımlanmaktadır.

Diğer taraftan, Sayıştay, Komisyon aleyhine mali yükümlölükleri yerine getirmemek suretiyle AB'yi zarara uğrattığı gerekçesi ile ABAD'a dava açma yetkisine sahiptir.

AB İŞLEVSEL KURUMLARI

1. Ekonomik ve Sosyal Komite

İstişari nitelikte bir danışma kuruludur. Özellikle, üretici, taşımacı, çiftçi, işçi, tüccar, zanaatkâr, serbest meslek sahipleri ile kamu yararına çalışan kurum temsilcileri olmak üzere çeşitli ekonomik ve sosyal kesim temsilcilerinden oluşur. Her üye devlet kendi uyruklarına tahsis olunan temsilci sayısının 2 katı kadar adayı Konsey'e bildirir. Konsey, komisyonun görüşünü alır ve 4 yıllığına oy birliği ile üyeleri atar. Üye sayısı 350'yi geçemez. Komite üyeleri hiçbir makamın emrinde değildirler. Görevlerini tam bir bağımsızlık içerisinde ifa ederler. Görevlerini icra ederken Topluluğun genel çıkarlarını gözetmek zorundadırlar.

Antlaşmalarda öngörülen durumlarda, Konsey ya da Komisyonun Ekonomik ve Sosyal Komiteye ilgili konuyu danışması zorunludur. İhtiyari olarak da Komiteden görüş almak mümkündür. Diğer taraftan, komite kendisi uygun görürse herhangi bir konuda görüş açıklayabilir.

2. Bölgeler Komitesi

- Konsey ve Komisyon'a yerel ve bölgesel konularda danışmanlık hizmeti veren kurumdur. Yerel ve bölgesel yönetimin çıkarlarını gözetirler. Üye sayısı 350'yi geçemez. Üyeler 4 yıllığına seçilirler. Oy birliği ile Konsey tarafından atanırlar. Seçilen üye bir daha seçilebilir. Komite üyeleri hiçbir makamın emrinde değildirler. Amaç, yerel yönetimlerin AB bünyesinde daha etkin bir konuma getirilmesi ve güçlendirilmesidir. Gerek Avrupa Parlamentosu ve gerekse Konsey ve Komisyon herhangi bir konuda komiteden görüş isteyebilirler.

3. Avrupa Yatırım Bankası

- Tüzel kişiliğe sahiptir. Tüm üye devletler bu bankaya üyedir. Görevi, sermaye piyasasına ve kendi öz kaynaklarına başvurmak suretiyle, birliğin yararına olarak ortak pazarın dengeli ve sürekli kalkınmasına katkıda bulunmaktır. Bu amaçla, kar amacı gütmeksizin hibe ve krediler vererek ekonomini bütün sektörlerinde aşağıdaki projelerin finansmanını kolaylaştırır.
- Az gelişmiş ülkelerin kalkındırılmasını hedefleyen projeler
- Her bir üye devletin sahip olduğu araçlarla finansmanı sağlanamayacak nitelik ve çapta olan, ortak pazarın aşamalı olarak gelişmesi ile ortaya çıkan yeni faaliyetlerin geliştirilmesine veya işletmelerin modernizasyonuna ya da dönüştürülmesine yönelik projeler
- Boyutları ve niteliği itibari ile her bir üye devletlerin sahip olduğu araçlarla finansmanı sağlanamayacak olan birçok üye devletin ortak yararına hizmet eden projeler

4. Avrupa Ombudsmanı

- Avrupa Parlamentosu tarafından atanan ve üye devlet vatandaşlarından veya üye devletlerde ikamet eden tüm gerçek ve tüzel kişilerden gelen, ABAD ve ilk derece mahkemesi dışındaki AB kurumlarının faaliyetlerine ilişkin, kötü idare ve hukuka aykırılık iddialarını incelemekle görevli bir kurumdur. Bir şikayet merciidir. AB kurumlarının daha iyi yönetimini sağlamak için Maastricht antlaşması ile kurulmuştur. Bir yaptırım gücü bulunmamaktadır. Sadece dostça çözüm ve öneriler getirir.

5. Avrupa Merkez Bankası

- 1998 yılında faaliyete geçmiştir. Amacı, Avrupa ortak para birimi olan Avro'nun piyasalara sürülmesi ve işlem görmesini denetlemektir. Merkez Bankası aynı zamanda Birliğin ekonomi ve para politikalarını uygulamakla da sorumludur. Avrupa Merkez Bankası sistemini üye ülkeler oluşturmaktadır. Aynı zamanda üye ülkelerde fiyat istikrarını temin eder ve faiz oranlarını belirler. Bağımsız olarak çalışır. Üye devletlerin yönetimleri hiçbir şekilde Merkez Bankası'nı müdahale edemez ve etkileyemez. Üye devletlerin Merkez Bankası ile beraber Avrupa Merkez Bankaları Sistemini (AMBS) meydana getirirler. Avrupa Merkez Bankaları Sisteminin görevleri aşağıda tanımlanmıştır.
- AB'nin tek para politikasını tanımlamak ve uygulamak
- Kambiyo işlemleri yapmak
- Avro alanında üye devletlerin resmi yabancı karşılıklarını elde bulundurmak ve yönetmek
- Ödeme sistemlerinin düzenli olarak işleyişini temin etmek

AVRUPA BİRLİĞİ'NİN GENİŞLEMESİ

- 1. Genişleme (1973) İngiltere, İrlanda, Danimarka
- 2. Genişleme (1981) Yunanistan
- 3. Genişleme (1986) İspanya, Portekiz
- 4. Genişleme (1995) İsveç, Avusturya, Finlandiya
- 5. Genişleme (2004) Macaristan, Litvanya, Çekya, Polonya, Slovakya, Slovenya, Estonya, Letonya , GKRY ,Malta
- 6. Genişleme 2007 Bulgaristan ve Romanya

- Aday Ülkeler 2011 itibariyle: Türkiye, Hırvatistan, Makedonya, İzlanda, Karadağ
- Potansiyel Aday Ülkeler 2011 itibariyle: Bosna Hersek, Arnavutluk, Sırbistan, Kosova

TÜRKİYE-AB İLİŞKİLERİNDE ÖNEMLİ TARİHLER

- İlk resmi Başvuru (1959)
- Ortaklık (Ankara) Anlaşması (1963)
- Katma Protokol (1970)
- Tam Üyelik Başvurusu (1987)
- Gümrük Birliği (1996)
- İlerleme Raporları 1998'den beri
- Helsinki Zirvesi
- (aday ülke statüsü verilmesi) (1999)
- Katılım Ortaklığı Belgesi (2000 ve 2003)
- Ulusal Program (2001 ve 2003)
- 17 Aralık 2004 Zirvesi (2004)
- Müzakerelerin Başlaması 3 Ekim 2005

Müktesebat (Acquis Communautaire)

- Avrupa Birliği anlaşmalarında ve diğer yardımcı hukuk kaynaklarında (tüzük, karar, yönerge vs.) yer alan kural ve kurumlar bütünüdür.
- Aday ülke katılmak istediği birliğin tüm kurallarını kabul etmeli ve uygulamalıdır.
- Avrupa Birliği;
- Ortak değerlere dayanan,
- Sınırların olmadığı tek bir pazara
- Ortak politikalara sahip bir entegrasyondur.

AB Kriterleri

- Siyasi kriterler
 - –Demokrasi
 - –Hukukun üstünlüğü
 - –İnsan hakları
 - –Azınlıklara saygı
 - –Kurumsal istikrar
- Ekonomik Kriterler
 - –İşleyen bir piyasa ekonomisi
 - –AB'den gelen rekabetçi baskıların üstesinden gelecek bir ekonomik yapı

AB Kriterleri

- Müktesebatın kabulü ve uygulanması
 - –Üyeliğin gereklerini yerine getirebilme yetkinliği
 - –Siyasi, ekonomik ve parasal birliğin kurallarına sadakat
- AB'nin hazmetme kapasitesi
 - –Derinleşme Vs. Genişleme
- AB Müktesebatının etkili uygulanması
 - –Yeterli kapasite
 - –Yeterli kaynak
 - –İstikrarlı kurumlar